

За мојто докро је генство
И за твој-то момнинство,
Премени Петра и Павла
Утре щемъ въ церква да идемъ,
Ходија и си доидоја.
Стефанъ Еленки думаше
Еленке първо либеле,
Чулх съмъ азъ думи за тебъ
Че свекрвите ѝ не слушашъ,
Додѣ си това низдума
Извади сака Френгіја,
Та ѝ главица отсече.
Главица-та ѝ скачаше
Лошъ съ жълти думаше.
Стефанъ първо либеле,
Что ти лошаво направихъ
Что ти насрѣща продумахъ,
Зачто поглуша мајка си?
Та ми е голамъ душманникъ.
Стефани жалба до жала;
Та ся прободе въ сръце-то,
Че на мајка си думаше
Седи ми мале самичка
Седи ми љошесенувай.